

Bu yılbaşında üstün körü geçiştirmeler hariç pek mesaj verilmedi.

Dileğimizi dile getirmek yasak. Öyle az buçuk bir yasak da değil bu yasak; en basitinden ellerinden alınan işlerine dönmeyi dilediler diye iki genç insanın başına gelmeyen kalmadı; açlık grevlerinin 300. günü geride kaldı. Somut olarak içeriğini doldurarak ülkemizin iyiliğini, güzelliğini dileyip bunu doğru dürüst dile getirmeye kalkan birinin nelerle karşılaşacağını siz düşünün artık.

Hani cesaret edip söylesen bile uzadıkça uzuyor dilek cümlesi, sayfalarca yaz yaz bitmiyor. Yine de deneyeyim dedim ve kısalta kısalta “Türkiyenin batakhanelikten çıkıp gönencilik topluluğuna başlaması yılı olsa bu yıl” a kadar indirebildim.

Yılbaşı akşamı eve giderken bir polis üstümü aradı. Saygılı ve rahatsız etmek istemez bir biçimde. Üstüm yolda giderken en son 1980’lerde aranmıştı. Dön dolaş aynı yere geldik.

Öyle “dincilik, cehalet, yozlaşma” demeyin, bunlar hep batılılara dayanarak, batılılardan medet umarak batılılaşma çabalarının sonucu olarak ortaya çıkmadı mı? Görebildiğim kadarıyla laik, aydın, dürüst insanların yaptıkları, bu sefer Avrupa Birliği’ne Giriş Süreci diye nitelenen sürecin sonucunda bir kere daha dinciliği, cehaleti, yozlaşmayı üretmedi mi?

2018, bir ara yıl olarak gözüküyor; asıl olan 2019 da 2018 takvim gereği istemeye istemeye yaşanıyor gibi. Hatta, yaz saati uygulaması nasıl bir kanunla değiştirildiyse dünya 2018’i yaşayadursun biz 2018 yılını bir kanunla atlanmış sayıp doğrudan 2019’a geçelim diye önerenler bile çıktı; en azından ben öyle anladım.

Popüler olarak havanda su dövülecek bir yıla girdik vesselam.

Benimse size müjdem var. Yeni kitabım bu ay çıkıyor. Ecnebilere dayanmadan, ecnebilere medet ummadan, sırtını aydın besleyen bir güce yaslanmadan ve dinciliğe, cehalete, yozlaşmaya teslim olmadan anlaşılır bir kitap yazılır mı ülkemizde? Ben yazdım. Alınıp okunur mu? A be canım, ona da siz karar verin.

Mesajsız yılbaşı